

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 191215
Apg 9:31-11:18
"Evangeliet åt alla"

Så här års är det många som gör julspel av olika slag. Man har ett manus, man skaffar skådespelare, övar och alla vet vad de ska göra, och det är regissören som har sista ordet hur det ska se ut. Och slutprodukten brukar bli bra, efter en del slit och tragglande. Och publiken tackar med applåder.

I apostlagärningarna möter vi också sådant som skulle kunnat vara påhittat, med ett skrivet manus och regisserat av den bäste, men som har en helt annan utgångspunkt. Det är Gud själv som är regissör, som för spelet fram utan att de han har som aktörer ens vet om det, men där det händer mycket som gör att evangeliet förs framåt och går vidare. Förutsättningarna då är precis som nu är en vilja att följa honom och att ha en relation till honom genom bibelläsning och bön som gör att vi tränar upp vårt inre öra att höra och vårt inre öga att se. Och applåderna handlar om att människor upptäcker Jesus och tar emot honom som frälsare.

Vi har nyss i Apostlagärningarna mött Saul, den store förföljaren som fick ett överväldigande möte med Jesus på vägen till Damaskus, och så småningom kom till Jerusalem och blev accepterad som lärjunge av apostlarna, men blev ovän med de grekisktalande judarna, så att församlingen såg till att han fick komma hem till Tarsos ett tag för att slippa hotelser. Kyrkan slapp nu ett tag förföljelser och hade tid att stabiliseras.

Aposteln Petrus fick möjlighet att resa runt för att möta de församlingar som fanns bl a i Lydda och Joppe, i närheten av medelhavet. I Lydda träffade han en man som hette Aineas och som i åtta år varit förlamad och sängliggande. Med Jesu gärningar i minnet gör Petrus som Jesus, säger: Jesus Kristus botar dig, stig upp och gör iordning din bädd. Genast steg han upp. Och följden blev av många omvände sig till Herren.

Senare skickade församlingen i Joppe efter honom sedan en av lärjungarna Tabita eller Dorkas som hon också kallades hade blivit

sjuk och dött. Han kom dit, och efter att ha bett gjorde han som Jesus en gång hade gjort. Han sa till henne: Tabita, stig upp! Och hon satte sig upp och blev frisk igen. Också denna händelse gjorde att många kom till tro.

Petrus stannade kvar i Joppe och tog in hos en garvare som hette Simon, och det var då det utspelade sig som var så viktigt att det återberättas flera gånger, och där Gud sammanförde människor på ett sätt som ingen mänskligt sett kunnat tänkt ut.

I Cesarea, några mil norr om Joppe fanns en romersk officer som hette Cornelius. Han sympatiserade med den judiska tron, men var inte omskuren och blev därför kallad hedning- d v s en som inte var jude. Han följde bönetimmarna, han gav allmosor, och beskrivs som from och gudfruktig.

En dag när han ber får han se en syn där en ängel talar till honom. Han får höra att Gud har hört hans böner, och så får han uppmaningen: Skicka några av dina män till Joppe för att hämta en viss Simon som kallas Petrus, Han bor hos en garvare Simon som har sitt hus nere vid havet. Han har något att säga som ska rädda dig och alla i ditt hus.

Cornelius visste inget om denna man, möjligen hade ryktena om det som hänt Aineas och Tabita nått honom, men han hade ingen personlig relation. Men eftersom ängeln hade sagt det skickade han några av sina män för att gå till Joppe och leta reda på Simon Petrus.

Dagen efter när männen var på väg, tog sig Petrus i Joppe tid till att be och gjorde det uppe på taket, som var platt och som man använde till att vistas på, och äta på. Han var hungrig, och under tiden man lagade till hans mat fick också han se en syn. Vi ska komma ihåg att Petrus var en rättrogen jude, som hade blivit kristen. Han hade från början lärt sig lagarna om vad som var rent och orent, vilka djur man fick äta och vilka man inte fick äta, och det var djupt rotat i honom. Traditionen var viktig och ingenting skulle kunna få honom på andra tankar – trodde han.

Men den här dagen kom Gud och överraskade honom. Han fick se en syn som egentligen var svår att beskriva: det var som en stor linneduk

som sänktes ner hängande i sina fyra hörn och i den fanns alla fyrfotadjur, kräldjur och fåglar” Och en röst sa: Petrus: slakta och ät! Vilken oerhörd utmaning, det kunde väl inte vara möjligt? Och han säger Nej, Herre, Nej, aldrig har jag ätit något som inte är rent. Då får han än en gång höra rösten; Vad Gud gjort rent skall du inte göra orent, och tre gånger får han höra samma sak.

Det var verkligen inte lätt att förstå vad det handlade om och hur han skulle förhålla sig till sin syn. Kanske kom han ihåg vad Jesus hade sagt i Markus 7 ”Inget av det som kommer in i människan utifrån kan göra henne oren. Ty det går inte in i hjärtat utan i magen och kommer sedan ut på avträdet. Därmed förklarade han all föda för ren. Det som kommer ut ur människan gör henne oren. Ty inifrån,, ur människornas hjärta kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse. Allt detta kommer inifrån och gör människan oren.

Kunde det vara något sådant det handlade om? Nej, han förstod inte riktigt. Men samtidigt som han satt där på taket och funderade kom männen från Cornelius och knackade på i huset. Och Petrus fick genom den heliga anden veta: Här är tre män som söker dig. Gå genast till dem och följ med dem, det är jag som har sänt dem.

Och när Petrus mötte dem och insåg att de inte var judar, utan hedningar, de som betraktades som orena utifrån judisk tradition började han förstå den syn han har haft och följde med dem tillbaka till Cornelius. Han tog med några av de kristna från Joppe och kom nästa dag fram till Cornelius hus. Cornelius hade samlat ihop släkt och vänner och var i spänd förväntan på vad som skulle komma och ger Petrus ordet och han säger: som ni vet är det förbjudet för en jude att umgås med någon som tillhör ett annat folk eller att besöka honom, men mig har Gud visat att man inte ska betrakta någon människa som oren eller ohelig. Därför kom jag utan invändningar när jag blev efterskickad.

Vilken otrolig omvälvning som hade skett i Petrus tanke och liv. Vilken tilltro han måste ha haft till Gud för att kunna ta det här steget. Vi vet ju själva hur fast vi sitter i olika traditioner och har svårt att bryta dem, och speciellt det vi tror är rätt och riktigt utifrån tron.

Men tänk om det är så att Gud vill utmana oss idag att lämna det vi tror är rätt för att gå vidare, för att våga ett steg till och pröva om det kan vara något för oss? Det kan handla om lärofrågor som för Petrus, det kan handla om att låta tron få konsekvenser i vårt liv, att våga ta det där steget som Gud egentligen har talat om, men där vi inte riktigt vågat.

Och så berättade Petrus om sin syn och sedan började han berätta om Jesus, om hur han kom till världen och blev smord av Gud med helig ande och kraft, hur Petrus själv var ett ögonvittne, att han tar emot alla som kommer till honom och att alla som tror på honom får syndernas förlåtelse. Och åhörarna som var icke-judar lyssnade och tog emot budskapet och så hände det oväntade. Mitt under det att Petrus predikade fick alla som var samlade hos Cornelius del av helig ande, precis som lärjungarna själva fick på första pingstdagen. Och Petrus och de församlingsmedlemmar han hade med sig från Joppe häpnade när de hörde hur man talade med tungor och prisade Gud.

Vilken gudstjänst det blev hemma hos Cornelius. Gud själv bekräftade att det var riktigt att Petrus hade följt med och att det nu var något nytt på gång och att Petrus, klippan var den som fick förmedla det nya, så att också andra än judar fick möjligheten till frälsning och uppfyllelse av helig ande. Senare kom det att bli Paulus som tog över uppdraget, men Gud använde Petrus för att hans befallning om att de skulle nå till jordens yttersta gräns skulle gå i uppfyllelse.

Och inte nog med att de fick del av helig ande, de blev också döpta i Jesus namn. Och så bildades den första hednakristna församlingen – d v s den första församlingen där det inte var judar som var medlemmar.

Man brukar kalla den här händelsen för hedningarnas pingst och är en oerhört viktig markering från Guds sida. Nu var det fritt fram för evangeliet att nå ut till jordens yttersta gräns, och det var Gud som var den store regissören och ledde omständigheterna. Samtidigt var han beroende av att de han arbetade med lyssnade till hans röst och gjorde det han sa.

Han vill använda oss var och en, han vill låta oss få vara en del i det han har planerat här där vi bor och på andra ställen, och vi får be

bönen: visa mig Herre din väg och gör mig villig att gå den, i mötet med andra människor, i olika omständigheter där han har möjligheter att verka genom oss. Vi kan inte befalla fram ett skeende, hur gärna vi än skulle vilja det, Gud ger sin ande som en gåva, han ger frälsningen som en gåva till den som tror på honom, men vi kan få vara förmedlare, bedjare, som bereder väg för det Gud vill göra.

De andra apostlarna i Jerusalem blev väldigt förvånade när de fick höra om det som skedde i Cesarea vid havet i Cornelius hus, och Petrus blev ställd till svars för att han hade besökt oomskurna och till och med ätit med dem. Men han berättar om sin syn, om omständigheterna, om hur anden hade kommit till dem precis som på första pingstdagen, och slutar: Sedan de kommit till tro på herre Jesus Kristus har Gud alltså gett dem samma gåva som vi fick. Hur skulle då jag kunna hindra Gud? När de hörde detta lugnade de sig och de prisade Gud och sade: Så har Gud gett också hedningarna möjlighet att omvända sig och få liv.

Jesus sa: Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.

Ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien och ändå till jordens yttersta gräns.

Gal 3:28 Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus.

AMEN